

δυνεύσασα τὴν ἰδίαν αὐτῆς ζῶν, ἐν μέσῳ ἀγωνίας, βασιάνων, κραυγῶν καὶ τρόμου, ἰδοὺ ὅτι τὸ παιδίον εἰσχωρεῖ εἰς τὴν συζήτησιν, ἰδοὺ αὐτὸ, νόμιμον ἢ μὴ νόμιμον, ζωντανὸν ἢ νεκρὸν, ἀπὸ τοῦ μητρικοῦ κόλπου, ἀπὸ τοῦ βάρθου τῆς κοιτίδος τοῦ ἢ ἀπὸ τοῦ βάρθου τοῦ τάφου τοῦ, ἀμύνεται ὑπὲρ τῆς μητρὸς, τὴν ὁποῖαν θέλετε νὰ καταδικάσητε, ἐναντίον τοῦ πατρὸς ὅστις σὰς διαφεύγει· καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τέλους ὅτι νικᾷ τὸν νόμον ὅστις ὑποχωρεῖ.

Τὸ ἐννοεῖτε;

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Ὁ λόγος περὶ στοιχειῶν.

Ἐκαστος ἀναπτύσσει τὰς περὶ αὐτῶν ἰδέας του.

Ἄλλος τὰ πιστεύει, ἄλλος δὲν τὰ πιστεύει.

Ὁ κύριος Ν. Ἀδὰμ πολὺ ζωνηρᾶς Εὐας λέγει ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶνε κολοκῦθια μὲ τὴν ῥίγανη:

— Ἔτσι κ' ἐγὼ μὲν ἄρα τὰ πιστεύω. Τὸ σπῖτι μαε ἔλεγαν ἔς τὴν γειτονιά μας πῶς ἔχει στοιχειῶ ἓνα βωδάκι καὶ πῶς τὸ ἔχουν ἰδεῖ πολλοὶ καὶ τέτοια. Ἐνα βράδυ ἐκεῖ ποῦ κατέβαινα ἔς τὸ ὑπόγειο μὲ τὸ λύχνον ἔστα χέρια βλέπω ἔς τὸν τοῖχον κάτι μαῦρον . . . Ἄ! δὲν ἔμφορσα νὰ πῶ, μοῦ ἔφάνηκε πῶς ἦταν τὸ βωδάκι μὲ τὰ κέρατά του, μὲ ὅλα του . . . Καὶ ὁμως τί ἦταν ἂν τὸ βρῆτε:

— Ὁ ἴσκιος σας, ἀνακράζει καγχάζουσα ἡ κυρία Μ.

— Τὸ πῦρατε!

Φυσιολογία:

Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς μαμῆς του ὁ Κώστας μας δὲν ἐγεννήθη μὲ μεγάλην μύτην, ἐγεννήθη ὁμως μύψ καὶ μὲ μεγάλην πρὸς τὰ γράμματα κλίσιν. Ἀνεγίνωσκε λοιπὸν, ἀνεγίνωσκεν . . . ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ ὄργανον τῆς δράσεως ἦτον ἀτελές, τὸ ἀναγινωσκόμενον ἐφέρετο πλησιέστατα πρὸς τὴν ῥίνα (μικρὰν τότε ἀκόμη) αὐτὴ δὲ βλέπουσα τὴν ἀδυναμίαν τῶν γειτόνων τῆς ὀφθαλμῶν ἀπεφάσισε τέλος νὰ τοὺς βοήθησιν καὶ ἤρχισε καὶ αὐτὴ ν' ἀναγινώσκη. Καθὼς ὁμως φαίνεται, ἡ ἀνάγνωσις, ὅπως ἀναπτύσσει τὸ πνεῦμα, ἀναπτύσσει καὶ τὴν μύτην. Καὶ οὕτως ὁ Κώστας μας κατήνησε μὲ προβοσκίδα, καὶ τώρα πέρνει μὲ τὴν μυραδιὰ τὴν ἄγνοιαν τοῦ ἀναγινωσκομένου.

Ἡ ἔντασις τῆς εὐγνωμοσύνης:

Νὰ συναντᾷς δεσποινίδα ἐξόχου καλλονῆς καὶ νὰ ζητῆς ἐξ εὐγνωμοσύνης, διότι παρέστη ἐνώπιόν σου, νὰ τῆς φιλήσῃς τὰ ἴματα.

Ὁ χοιρὸς Δ. τοῦ ὁποῖου ἡ προεξέχουσα κοιλία δύναται νὰ διεγείρῃ τὴν ὄρεξιν τοῦ πλέον τέμπελωφ γελοιογράφου ἤλθεν εἰς ἐπίσκεψιν φίλου του, ὅστις πρὸ ὀλίγου εἶχεν ἐξέλθει.

Κάθηται διὰ νὰ τὸν περιμένῃ, καὶ διασκεδάζει τὴν ὥραν του διαλεγόμενος μετὰ τῆς μικρᾶς Ἐλενίτσας, τετραπέτους διαβολεμένου κορασίου:

— Βλα λοιπὸν νὰ καθῆσῃς στὰ γόνατά μου, τῆ λέγει.

— Δὲν ἔμπορῶ, κύριε.

— Καὶ διατί;

— Κρατεῖ ὅλον τὸν τόπον ἡ κοιλία σας.

Σχορπιός.

Η ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

(ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ)

Δύο κόσμους στὴν Ἀκρόπολι
Ξανοίγει ἐκεῖς ποῦ ἀνέβη
Ὁ ἓνας λὲς πῶς νὰ ὑψωθῇ
Στὸν οὐρανὸ γυρῦσει.

Ὁ ἄλλος στέκει ταπεινὸς
Καὶ λυπημένος εἶναι·
Λέγεται ὁ πρῶτος Παρθενῶν,
Ὁ δεύτερος Ἀθῆναι.

Ζακύνθιος.

ΩΣ ΝΕΑΡΑ ΧΗΡΑ

ἥτις ξαναπανδρεύεται καὶ ὡς ἀνοιξὶς ἀνανεοῖται τὰ κάλλη
τῆς ξανάνοιξε τὸ πασίγνωστον

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "Η ΜΕΛΙΣΣΑ,"

ὑπὸ νέον διευθυντὴν τὸν ζωνηρὸν

κ. ΣΤΑΥΡΟΝ ΜΑΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΝ.

Ποικιλία φαγητῶν, φρεσκάδα καθημερινή,
Ψάρια τῆς ὥρας καὶ τιμαὶ πολὺ ἡμεροί.

ΤΩΡΑ ΟΤΕ ΟΛΟΙ ΜΕΤΩΚΗΣΑΤΕ

βεβαίως θὰ ἐσπάσατε τῆς λάμπαις σας. Καὶ ἂν δὲν τῆς ἐσπάσατε, τὰς ἐφθείρατε καὶ ἂν δὲν τὰς ἐφθείρατε, τὰς ἐχάσατε.

Τὰ πάντα συνωμοτοῦν λοιπὸν ἐναντίον σας, καὶ σὰς ἀναγκάζουν νὰ ἀγοράσητε νέας, διευθυνόμενοι μὲ τὸ κατ'εὐθεῖαν εἰς τὸ

ΛΑΜΠΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΜΠΙΛΛΟΥ

249, Ὁδὸς Ἑρμοῦ, 243,

τοῦ πρῶτον τῆς ἐταιρίας κ. Χουτοπούλου καὶ Σας.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΛΑΜΠΩΝ

Λάμπαι καλλιτεχνικαὶ, Λάμπαι διὰ χρῆσιν,
Λάμπαι διὰ κολοσσαῖον φωτισμόν.

ΔΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ἄρχεται ἡ κατὰ Κυριακὴν δημοσίευσις φιλολογικῶν παρρητήματος τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» ὡς ἀνεξαρτήτου περιοδικῶν συγγραμμάτων ὑπὸ τὸν θεσπέσιον τίτλον

ΣΑΠΦΩ

ἰδιαίτερα ἄγγελια διατυποῦσαι τὸ πρόγραμμα τῆς «Σαπφῶς» ἐξεδόθησαν, διανεμηθῶσιν τοῖς φίλοις τῶν Καλῶν Γραμμάτων πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν.